

достоинства, и здравы-те кропсты за безвѣдіе-то имъ; и така угожи въ Францѣ смѣшнія-та за вѣрѣніе, кои-то за шестьдесят годинны упѣстошиха безчеловѣчно царство-то.

Глава 134.

ЗА КЛАНѢ-ТО, КОЕ-ТО СТАНА ВЪРХЪ ПРОТЕСТАНТИ-ТЕ, КАДѢ СЕДѢМНАДЕСАТО-ТО СТОЛѢТИЕ.

Междѣ Католици-те и Протестанты-те распри-те въ Францѣ, пакъ пристигнаха въ междусобій, въ време-то на Лудовика ІІ. и кланѣ стана голѣмо, и то не само въ Францѣ, но и въ Шпанії, Англії и въ Белгії; што то нѣкой списатель говори, че въ тїа царства сї изгубини повиче отъ дев'едесать хилады Протестанты, въ кои-то вѣхѣ дев'едесать князовъ; четыридесать и осамь Графови; двѣстѣ и двадесать и пять Борбони, и сто и четыридесать и седамъ хилади и педесать и осамь благородни. А послѣ смѣрть-то на Лудовика ІІ. наслѣдник-атъ мѣдѣ Лудовикъ ІІІ. дади преимѣщество на Протестанти-те, и ги подписа: но слѣдѣ трѣ години сичкы-те тїа преобврна, и са принуждаха Протестанты-те, да са отрычали отъ вѣра-та си, и кои-то стояха, тѣ чужаха тѣмѣ вѣрѣніе си, тїи неможаха да са избаватъ нито съ вѣганѣ, нито съ смѣрть.

А въ Педемонте Граф-атъ Савадійскій, покуди-на ужасно гоненіе вѣрѣніе Валдицы-те, въ коє-то